

Úřední věstník

Evropské unie

C 141

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

18. května 2013

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2013/C 141/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 129, 4.5.2013	1
---------------	---	---

Soudní dvůr

2013/C 141/02	Složení přísahy nového člena Tribunálu	2
---------------	--	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 141/03	Věc C-32/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Maďarsko) — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., právní nástupkyně Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. v. Gazdasági Versenyhivatal („Hospodářská soutěž — Článek 101 odst. 1 SFEU — Použití obdobné vnitrostátní právní úpravy — Pravomoc Soudního dvora — Dvoustranné dohody uzavřené mezi pojišťovnou a autorizovanými autoopravnami a týkající se hodinových sazeb za opravu — Sazby zvýšené v závislosti na počtu pojistných smluv, které tyto autoopravny sjednají jako zprostředkovatelé dané pojišťovny — Pojem „dohody, jejichž účelem je omezení hospodářské soutěže““)	3
---------------	--	---

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2013/C 141/04	Věc C-108/11: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. března 2013 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — DPH — Snížená sazba — Dodávky chrtů a koní, kteří nejsou určeni k přípravě potravin pro lidskou nebo zvířecí spotřebu, na pronájem koní a některé inseminační služby — Směrnice 2006/112/ES — Porušení článků 96, 98, ve spojení s přílohou III, a 110“).....	3
2013/C 141/05	Věc C-216/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/12/EHS — Spotřební daně — Tabákové výrobky nabyté v jednom členském státě a přepravené do jiného členského státu — Výhradně množstevní kritéria posouzení — Článek 34 SFEU — Množstevní omezení dovozu“)	4
2013/C 141/06	Věc C-276/11 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. března 2013 — Viega GmbH & Co. KG v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a tvarovek ze slitin mědi — Koncové a tlakové tvarovky — Provádění a posouzení důkazů — Právo být vyslechnut v soudním řízení — Povinnost odůvodnění — Zásada proporcionality“)	4
2013/C 141/07	Věc C-415/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Španělsko) — Mohamed Aziz v. Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) („Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Smlouva o hypotečním úvěru — Řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou — Pravomoci vnitrostátního soudu rozhodujícího ve věci samé — Zneužívající klauzule — Kritéria pro posouzení“)	5
2013/C 141/08	Věc C-419/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Městský soud v Praze — Česká republika) — Česká spořitelna, a.s. v. Gerald Feichter („Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Článek 5 bod 1 písm. a) a čl. 15 odst. 1 — Pojmy „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ a „smlouva uzavřená spotřebitelem“ — Vlastní směnka — Směnečné ručení — Ručení za závazky z úvěrové smlouvy“)	6
2013/C 141/09	Věc C-420/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Jutta Leth v. Rakouská republika, Land Niederösterreich („Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Schválení takového záměru bez přiměřeného posouzení — Cíle tohoto posouzení — Podmínky, kterým podléhá nárok na náhradu újmy — Zahrnutí ochrany jednotlivců před majetkovými újmami“)	6
2013/C 141/10	Věc C-527/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Valsts ieņēmumu dienests v. Ablesio SIA („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 213, 214 a 273 — Identifikace osob povinných k dani pro účely DPH — Odmítnutí přidělit identifikační číslo pro účely DPH z důvodu, že osoba povinná k dani nemá materiální, technické a finanční prostředky pro výkon deklarované ekonomické činnosti — Legalita — Boj proti daňovým únikům — Zásada proporcionality“)	7

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 141/11	Věc C-545/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesellschaft Frankfurt (Oder) — Německo) — Agrar Genossenschaft Neuzelle eG v. Landrat des Landkreises Oder-Spree („Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 7 odst. 1 a 2 — Modulace přímých plateb poskytovaných zemědělcům — Dodatečné snížení částek přímých plateb — Platnost — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada zákazu diskriminace“) 7	7
2013/C 141/12	Věc C-289/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. června 2012 Zdeněk Altner proti usnesení Tribunálu (šestému senátu) vydanému dne 23. března 2012 ve věci T-535/11, Altner v. Komise 8	8
2013/C 141/13	Věc C-33/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Polsko) dne 22. ledna 2013 — Marcin Jagiełło v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi 8	8
2013/C 141/14	Věc C-34/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešove (Slovensko) dne 23. ledna 2013 — Monika Kušionová v. SMART Capital, a.s. 9	9
2013/C 141/15	Věc C-38/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polsko) dne 25. ledna 2013 — Małgorzata Nierodzik v. Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu 9	9
2013/C 141/16	Věc C-49/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úřadem průmyslového vlastnictví (Česká republika) dne 29.01.2013 — MF 7 a. s. v. MAFRA, a. s. 10	10
2013/C 141/17	Věc C-51/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Rotterdam (Nizozemsko) dne 31. ledna 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV v. Hubertus Wilhelmus van Leeuwen 10	10
2013/C 141/18	Věc C-53/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Ostravě (Česká republika) dne 30.01.2013 — Strojírny Prostějov, a. s. v. Odvolací finanční ředitelství 11	11
2013/C 141/19	Věc C-60/13: Žaloba podaná dne 4. února 2013 — Evropská Komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska 11	11
2013/C 141/20	Věc C-61/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 7. února 2013 — Alba Forni v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca 11	11
2013/C 141/21	Věc C-62/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 7. února 2013 — Immacolata Racca v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca 12	12

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 141/22	Věc C-63/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 7. února 2013 — Fortuna Russo v. Comune di Napoli	13
2013/C 141/23	Věc C-72/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 11. února 2013 — Gmina Wrocław v. Ministrowi Finansów	14
2013/C 141/24	Věc C-87/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. února 2013 — Staatssecretaris van Financiën, další účastník: X	14
2013/C 141/25	Věc C-99/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 28. února 2013 — Guy Kleynen v. Conseil des ministres	14
2013/C 141/26	Věc C-106/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Tivoli (Itálie) dne 4. března 2013 — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale v. Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza	15
2013/C 141/27	Věc C-108/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 6. března 2013 — Société Mac GmbH v. Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	15
2013/C 141/28	Věc C-122/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Firenze (Itálie) dne 15. března 2013 — Paola C v. Presidenza del Consiglio dei Ministri	15
2013/C 141/29	Věc C-134/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 18. března 2013 — Raytek GmbH, Fluke Europe BV v. Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs	16
2013/C 141/30	Věc C-141/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. března 2013 společností Reber Holding GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 17. ledna 2013 ve věci T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	16
Tribunál		
2013/C 141/31	Věc T-422/12: Usnesení Tribunálu ze dne 20. února 2013 — Kappa Filter Systems v. OHIM (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS) („Žaloba na neplatnost — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Neexistence nepředvídatelných okolností — Zjevná nepřípustnost“)	18

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 141/32	Věc T-462/12 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — Pilkington Group v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Zveřejnění rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s údaji, na které se údajně vztahuje obchodní tajemství — Návrh na předběžné opatření — Naléhavost — Fumus boni juris — Vyvážení zájmů“) 18	18
2013/C 141/33	Věc T-552/12 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — North Drilling v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na předběžné opatření — Nedostatek naléhavosti — Vyvážení zájmů“) 19	19
2013/C 141/34	Věc T-4/13 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — Communicaid Group v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Služby jazykového vzdělávání — Odmítnutí nabídky uchazeče — Návrh na odklad provádění a na nařízení předběžných opatření — Ztráta příležitosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy — Neexistence naléhavosti“) 19	19
2013/C 141/35	Věc T-98/13: Žaloba podaná dne 20. února 2013 — CMT v. OHIM — Camomilla (Camomilla) 19	19
2013/C 141/36	Věc T-99/13: Žaloba podaná dne 20. února 2013 — CMT v. OHIM — Camomilla (Camomilla) 20	20
2013/C 141/37	Věc T-100/13: Žaloba podaná dne 20. února 2013 — CMT v. OHIM — Camomilla (CAMOMILLA) 21	21
2013/C 141/38	Věc T-106/13: Žaloba podaná dne 20. února 2013 — Synergy Hellas v. Komise 21	21
2013/C 141/39	Věc T-118/13: Žaloba podaná dne 20. února 2013 — Whirlpool Europe v. Komise 22	22
2013/C 141/40	Věc T-129/13: Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Alpiq RomIndustries a Alpig RomEnergie v. Komise 22	22
2013/C 141/41	Věc T-131/13: Žaloba podaná dne 1. března 2013 — Lardini v. OHIM (zobrazení květu) 23	23
2013/C 141/42	Věc T-138/13: Žaloba podaná dne 2. března 2013 — Evonik Oil Additives v. OHIM — BRB International (VISCOTECH) 23	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 141/43	Věc T-155/13: Žaloba podaná dne 15. března 2013 — Zanjani v. Rada	24
2013/C 141/44	Věc T-161/13: Žaloba podaná dne 14. března 2013 — First Islamic Investment Bank v. Rada	24
2013/C 141/45	Věc T-172/13: Žaloba podaná dne 21. března 2013 — Novomatic v. OHIM — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)	25
2013/C 141/46	Věc T-173/13: Žaloba podaná dne 20. března 2013 — Selo Medical v. OHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)	25
2013/C 141/47	Věc T-215/09: Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2013 — Freistaat Sachsen v. Komise	26
2013/C 141/48	Věc T-217/09: Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2013 — Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Dresden v. Komise	26
2013/C 141/49	Věc T-49/12: Usnesení Tribunálu ze dne 12. března 2013 — Lafarge v. Komise	26
2013/C 141/50	Věc T-194/12: Usnesení Tribunálu ze dne 27. března 2013 — Advance Magazine Publishers v. OHIM — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)	26

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 141/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 129, 4.5.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 123, 27.4.2013

Úř. věst. C 114, 20.4.2013

Úř. věst. C 108, 13.4.2013

Úř. věst. C 101, 6.4.2013

Úř. věst. C 86, 23.3.2013

Úř. věst. C 79, 16.3.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

Složení přísahy nového člena Tribunálu

(2013/C 141/02)

Pan Wetter, který byl rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 6. března 2013 ⁽¹⁾ jmenován soudcem Tribunálu na období od 9. března 2013 do 31. srpna 2013, složil dne 18. března 2013 přísahu před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 65, 8.3.2013, s. 22.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Maďarsko) — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., právní nástupkyně Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. v. Gazdasági Versenyhivatal

(Věc C-32/11) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Článek 101 odst. 1 SFEU — Použití obdobné vnitrostátní právní úpravy — Pravomoc Soudního dvora — Dvoustranné dohody uzavřené mezi pojišťovnou a autorizovanými autoopravnami a týkající se hodinových sazeb za opravu — Sazby zvýšené v závislosti na počtu pojistných smluv, které tyto autoopravny sjednají jako zprostředkovatelé dané pojišťovny — Pojem „dohody, jejichž účelem je omezení hospodářské soutěže““)

(2013/C 141/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., právní nástupkyně Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.

Odpůrce: Gazdasági Versenyhivatal

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Výklad čl. 101 odst. 1 SFEU — Dvoustranné dohody uzavřené mezi pojišťovnou a některými autoopravnami, podle nichž hodinová sazba za opravu hrazená pojišťovnou autoopravně závisí na množství a procentu pojištění sjednaných pro tuto pojišťovnu prostřednictvím auto-

opravny, která jedná jako pojišťovací agent uvedené pojišťovny — Vnitrostátní právní úprava používající obdobný pojem jako unijní právo — Pojem „dohody, jejichž účelem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže“

Výrok

Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán tak, že dvoustranné dohody, jejichž prostřednictvím se pojišťovny poskytující pojištění motorových vozidel dohodnou buď s autorizovanými prodejci motorových vozidel působícími i jako autoopravny, nebo se sdružením, které takové prodejce reprezentuje, na tom, že hodinová sazba, kterou má hradit pojišťovna za opravu vozidel u ní pojištěných, bude záviset mimo jiné na množství a procentním podílu pojistných smluv, které autorizovaný prodejce aby zprostředkoval sjedná pro tuto pojišťovnu, lze považovat za omezení hospodářské soutěže „na základě účelu“ ve smyslu tohoto ustanovení tehdy, jestliže se po individuálním a konkrétním přezkumu znění i cíle těchto dohod a hospodářského i právního kontextu, do kterého spadají, jeví, že na některém z obou dotčených trhů jsou tyto dohody již ze své povahy škodlivé pro řádné fungování normální hospodářské soutěže.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. března 2013 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-108/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — DPH — Snížená sazba — Dodávky chrtů a koní, kteří nejsou určeni k přípravě potravin pro lidskou nebo zvířecí spotřebu, na pronájem koní a některé inseminační služby — Směrnice 2006/112/ES — Porušení článků 96, 98, ve spojení s přílohou III, a 110“)

(2013/C 141/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a C. Soulay, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupci: E. Creedon, M. Collins, N. Travers a D. O'Hagan, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. — S. Pilczer, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 96, 98 (ve spojení s přílohou III) a 110 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy používající sníženou sazbu na dodávky chrtů a koní, kteří nejsou určeni k přípravě potravin pro lidskou nebo zvířecí spotřebu, na pronájem koní a některé inseminační služby

Výrok

- 1) Irsko tím, že uplatnilo sníženou sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 4,8 % na dodání chrtů a koní, kteří nejsou určeni k přípravě potravin pro lidskou nebo zvířecí spotřebu, na pronájem koní a některé inseminační služby, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 96 a 98, ve spojení s přílohou III, a 110 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
- 2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-216/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/12/EHS — Spotřební daně — Tabákové výrobky nabyté v jednom členském státě a přepravené do jiného členského státu — Výhradně množstevní kritéria posouzení — Článek 34 SFEU — Množstevní omezení dovozu“)

(2013/C 141/05)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a O. Beynet, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 34 SFEU a směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179), především článků 8 a 9 — Vnitrostátní právní úprava ukládající finanční sankce v případě držení tabákových výrobků získaných v jednom členském státě a přepravených do dalšího členského státu pro soukromé účely, překročí-li určité množství — Výhradně kvantitativní kritéria posouzení — Množstevní omezení dovozu

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že použila čistě množstevní kritérium pro posouzení, zda je tabák pocházející z jiného členského státu v držení fyzických osob pro obchodní účely, jakož i tím, že toto kritérium uplatnila na osobní automobil (nikoliv na osobu) a celkově na veškeré tabákové výrobky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, a zejména z jejích článků 8 a 9.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. března 2013 — Viega GmbH & Co. KG v. Evropská komise

(Věc C-276/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a tvarovek ze slitin mědi — Koncové a tlakové tvarovky — Provádění a posouzení důkazů — Právo být vyslechnut v soudním řízení — Povinnost odůvodnění — Zásada proporcionality“)

(2013/C 141/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Viega GmbH & Co. KG (zástupci: J. Burrichter, T. Mäger a M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Bottka, R. Sauer, zmocněnci, a A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 24. března 2011, Viega GmbH & Co. KG v. Komise (T-375/06), kterým Tribunál zamítl žalobu žalobkyně směřující ke zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 final ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP, týkajícího se kartelové dohody v odvětví měděných spojovacích tvarovek a tvarovek ze slitin mědi, nebo podpůrně směřující ke snížení pokuty uložené žalobkyni — Porušení práva být vyslechnut v soudním řízení, zásady proporcionality a povinnosti odůvodnění — Porušení zásad vedení vyšetřování — Porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 23 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Viega GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Španělsko) — Mohamed Aziz v. Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Věc C-415/11) (¹)

(„Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Smlouva o hypotečním úvěru — Řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou — Pravomoci vnitrostátního soudu rozhodujícího ve věci samé — Zneužívající klauzule — Kritéria pro posouzení“)

(2013/C 141/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mohamed Aziz

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Mercantil — Výklad bodu 1 písm. e) a q) přílohy směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29) — Klauzule, jejichž cílem nebo účinkem je uložit spotřebiteli, který nesplnil své povinnosti, nepřiměřeně vysokou náhradu — Smlouva o hypotečním úvěru — Vnitrostátní procesněprávní předpisy v oblasti vykonávacího řízení týkajícího se majetku, jenž byl zatížen hypotékou nebo byl zastaven, které omezují důvody pro námitky dovolávané osobou, proti níž výkon směřuje

Výrok

- 1) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, která v rámci řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou nestanoví jako důvod pro podání námitky zneužívající charakter klauzule obsažené ve smlouvě, na základě které byl vydán exekuční titul, a zároveň neumožňuje soudu, jemuž byla předložena věc ve věci samé a který je příslušný posoudit zneužívající charakter takové klauzule, přijmout předběžná opatření, především přerušit takové řízení o výkonu rozhodnutí, v případech, kdy je přijetí takových opatření nezbytné k zajištění plného účinku jeho konečného rozhodnutí.

- 2) Článek 3 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že:

pojem „významná nerovnováha“ v neprospěch spotřebitele je třeba posuzovat na základě analýzy vnitrostátních právních předpisů, které by se použily v případě neexistence dohody stran, aby bylo možné posoudit, zda a případně do jaké míry je právní postavení spotřebitele smlouvou zhoršeno ve srovnání s právním postavením, jaké by měl podle platné vnitrostátní právní úpravy. Stejně tak by za tímto účelem mělo být přezkoumáno právní postavení, v jakém se daný spotřebitel nachází s ohledem na prostředky, které má podle vnitrostátních právních předpisů k dispozici pro zabránění dalšímu používání zneužívajících klauzulí;

za účelem zodpovězení otázky, zda je způsobena nerovnováha „v rozporu s požadavkem dobré víry“, je třeba ověřit, zda prodávající nebo poskytovatel, který jedná se spotřebitelem poctivě a přiměřeně, mohl rozumně očekávat, že by spotřebitel s předmětnou klauzulí souhlasil v rámci individuálního vyjednávání o obsahu smlouvy.

Článek 3 odst. 3 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že příloha, na kterou toto ustanovení odkazuje, obsahuje pouze informativní a nevyčerpávající výčet ustanovení, která mohou být prohlášena za zneužívající.

(¹) Úř. věst. C 331, 12.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Městský soud v Praze — Česká republika) — Česká spořitelna, a.s. v. Gerald Feichter

(Věc C-419/11) ⁽¹⁾

(„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Článek 5 bod 1 písm. a) a čl. 15 odst. 1 — Pojmy „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ a „smlouva uzavřená spotřebitelem“ — Vlastní směnka — Směnečné rukojemství — Ručení za závazky z úvěrové smlouvy“)

(2013/C 141/08)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Městský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Česká spořitelna, a.s.

Žalovaný: Gerald Feichter

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Městský soud v Praze — Výklad čl. 5 bodu 1 písm. a) a čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1, Zvl.vyd. 19/04, s. 42) — Pojmy „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ a „smlouva uzavřená spotřebitelem“ — Soudní příslušnost pro rozhodnutí sporu týkajícího se povinnosti jednatele společnosti, který se stal směnečným rukojmím na základě směnky v neúplné podobě vydané touto společností ve prospěch banky k zajištění závazků vyplývajících z úvěrové smlouvy, zaplatit směnečnou sumu — Určení místa plnění závazku, jestliže směnka v původní podobě neobsahuje údaj o platebním místě

Výrok

1) Článek 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba mající úzké profesionální nebo podnikatelské vazby na společnost, například ve formě jednatele nebo většinového podílu na společnosti, nemůže být považována za spotřebitele ve smyslu tohoto ustanovení, pokud poskytuje směnečné rukojemství za vlastní směnku vystavenou k zajištění závazků této společnosti ze smlouvy o úvěru. Toto ustanovení se proto nepoužije pro určení soudu příslušného pro rozhodnutí o žalobě, kterou remitent vlastní směnky usazený v jednom členském státě uplatňuje nároky z této vlastní směnky, která má v den svého podpisu neúplnou podobu a později je doplněna remitentem, vůči směnečnému rukojmímu s bydlištěm v jiném členském státě.

2) Článek 5 bod 1 písm. a) nařízení č. 44/2001 se použije pro určení soudu příslušného pro rozhodnutí o žalobě, kterou remitent vlastní směnky usazený v jednom členském státě uplatňuje nároky z této vlastní směnky, která má v den svého podpisu neúplnou podobu a později je doplněna remitentem, vůči směnečnému rukojmímu s bydlištěm v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Jutta Leth v. Rakouská republika, Land Niederösterreich

(Věc C-420/11) ⁽¹⁾

(„Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Schválení takového záměru bez přiměřeného posouzení — Cíle tohoto posouzení — Podmínky, kterým podléhá nárok na náhradu újmy — Zahnutí ochrany jednotlivců před majetkovými újmami“)

(2013/C 141/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Jutta Leth

Žalovaná: Rakouská republika, Land Niederösterreich

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad článku 3 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40), ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. L 73, s. 5) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 (Úř. věst. L 156, s. 17) — Povolení záměru, aniž by bylo provedeno vhodné posouzení vlivů na životní prostředí — Žaloba jednotlivce na náhradu škody spočívající ve snížení hodnoty jeho pozemku, k němuž došlo v důsledku záměru — Cíle posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Otázka zahrnutí či nezahrnutí ochrany jednotlivce před vznikem škody na majetku

Výrok

Článek 3 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, musí být vykládán v tom smyslu, že posuzování vlivů na životní prostředí, jak je stanoveno v tomto článku, nezahrnuje posuzování vlivů dotčeného záměru na hodnotu hmotného majetku. Majetkové újmy jsou nicméně v rozsahu, v němž jsou přímými hospodářskými důsledky vlivů veřejného nebo soukromého záměru na životní prostředí, pokryty cílem ochrany sledovaným touto směrnicí.

Podle unijního práva, aniž jsou dotčena méně omezující pravidla vnitrostátního práva v oblasti odpovědnosti státu, ze samotné okolnosti, že v rozporu s požadavky uvedené směrnice nebylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí, v zásadě nevyplyvá právo jednotlivce na náhradu čistě majetkové újmy způsobené snížením hodnoty jeho nemovitosti, které bylo vyvoláno vlivy daného záměru na životní prostředí. Je nicméně věcí vnitrostátního soudu, aby ověřil, zda jsou dodrženy požadavky unijního práva použitelné na právo na náhradu škody, zejména existence přímé příčinné souvislosti mezi tvrzeným porušením a způsobenými škodami.

(¹) Úř. věst. C 319, 29.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Valsts ieņēmumu dienests v. Ablessio SIA

(Věc C-527/11) (¹)

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 213, 214 a 273 — Identifikace osob povinných k dani pro účely DPH — Odmítnutí přidělit identifikační číslo pro účely DPH z důvodu, že osoba povinná k dani nemá materiální, technické a finanční prostředky pro výkon deklarované ekonomické činnosti — Legalita — Boj proti daňovým únikům — Zásada proporcionality“)

(2013/C 141/10)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobce: Valsts ieņēmumu dienests

Žalovaná: Ablessio SIA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 214 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) ve spojení s článkem 273 téže směrnice — Vnitrostátní právní předpisy, které stanovují možnost odmítnout zápis do rejstříku osob povinných k DPH, jestliže osoba povinná k dani neposkytne informace nebo poskytne nepravdivé informace o své hmotné, technické a finanční způsobilosti pro výkon deklarované ekonomické činnosti — Odmítnutí zápisu společnosti do rejstříku osob povinných k DPH z důvodu, že tato společnost není způsobilá vykonávat deklarovanou ekonomickou činnost

Výrok

Články 213, 214 a 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby daňová správa členského státu odmítla přidělit identifikační číslo pro účely DPH společnosti pouze z toho důvodu, že podle názoru této správy nemá společnost k dispozici materiální, technické a finanční prostředky pro výkon deklarované ekonomické činnosti a že držitelé podílů na kapitálu této společnosti již bylo několikrát takové číslo přiděleno pro společnosti, které ve skutečnosti nikdy nevykonávaly ekonomickou činnost a jejichž podíly na kapitálu byly převedeny krátce po přidělení uvedeného čísla, aniž dotyčná daňová správa s ohledem na objektivní skutečnosti prokázala, že existují pádné nepřímé důkazy umožňující nabýt podezření, že přidělené identifikační číslo pro účely DPH bude užíváno podvodným způsobem. Předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda uvedená daňová správa ve věci v původním řízení předložila pádné nepřímé důkazy o existenci nebezpečí podvodného jednání.

(¹) Úř. věst. C 6, 7.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Německo) — Agrargenossenschaft Neuzelle eG v. Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Věc C-545/11) (¹)

(„Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 7 odst. 1 a 2 — Modulace přímých plateb poskytovaných zemědělcům — Dodatečné snížení částek přímých plateb — Platnost — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada zákazu diskriminace“)

(2013/C 141/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Agrargenossenschaft Neuzelle eG

Žalovaná: Landrat des Landkreises Oder-Spree

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Platnost čl. 7 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, s. 16; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) — Snížení částek přímých plateb pro roky 2009 až 2012 ve větším rozsahu, než bylo stanoveno v nařízení (ES) č. 1782/2003 — Zásada legitimního očekávání

Výrok

- 1) Přezkum první otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, z hlediska zásady ochrany legitimního očekávání.
- 2) Přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 7 odst. 2 nařízení č. 73/2009 z hlediska zásady zákazu diskriminace.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. června 2012 Zdeněk Altner proti usnesení Tribunálu (šestému senátu) vydanému dne 23. března 2012 ve věci T-535/11, Altner v. Komise

(Věc C-289/12 P)

(2013/C 141/12)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Zdeněk Altner (zástupce: J. Čapek, advokát)

Další účastník řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 7. března 2013 Soudní dvůr (desátý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Z. Altner ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Polsko) dne 22. ledna 2013 — Marcin Jagiełło v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Věc C-33/13)

(2013/C 141/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marcin Jagiełło

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 4 odst. 1 a 2 ve spojení s čl. 5 odst. 1 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (¹) v tom smyslu, že brání tomu, aby byl za dodání zboží považován prodej ze strany osoby, která se souhlasem jiné osoby jedná obchodním jménem této osoby, aby utajila vlastní hospodářskou činnost?
- 2) Je třeba vykládat článek 17 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně v tom smyslu, že brání odpočtu daně odvedené na vstupu z faktury, kterou vystavila osoba, která pouze dala své obchodní jméno k dispozici při prodeji zboží uskutečněném jinou osobou, aniž je prokázáno, že kupující věděl nebo na základě objektivních skutečností mohl vědět, že transakce, na které se účastnil, souvisela s trestným činem nebo jinými nesrovnalostmi, které spáchal vystavitel faktury nebo osoba, která jednala spolu s ním?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešove (Slovensko) dne 23. ledna 2013 — Monika Kušionová v. SMART Capital, a.s.

(Věc C-34/13)

(2013/C 141/14)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Monika Kušionová

Žalovaná: SMART Capital, a.s.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnici Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽²⁾ ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22) vykládat s ohledem na článek 38 Listiny základních práv Evropské unie v tom smyslu, že je s nimi v rozporu právní úprava členského státu, jakou je ustanovení § 151j odst. 1 Občanského zákoníku ve spojení s dalšími ustanoveními právní úpravy dotčené ve věci samé, která věřiteli umožňuje vymáhat plnění z nepřiměřených smluvních podmínek vykonáním zástavního práva na nemovitý majetek spotřebitele, a to bez posouzení smluvních podmínek soudem navzdory existenci sporu o otázce, zda nejde o nepřiměřenou smluvní podmínku?
- 2) Brání právní předpisy Evropské unie uvedené v bodě 1. použití takového vnitrostátního pravidla, jako je ustanovení § 151j odst. 1 Občanského zákoníku ve spojení s dalšími ustanoveními právní úpravy dotčené ve věci samé, která věřiteli umožňuje vymáhat plnění z nepřiměřených smluvních podmínek vykonáním zástavního práva na nemovitost spotřebitele, a to bez posouzení smluvních podmínek soudem navzdory existenci sporu o otázce, zda nejde o nepřiměřenou smluvní podmínku?
- 3) Je třeba rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. března 1978 ve věci C 106/77, Amministrazione delle

Finanze dello Stato vs. Simmenthal ⁽³⁾ vykládat tak, že v zájmu splnění cíle směrnic uvedených v bodě 1. ve světle článku 38 Listiny základních práv Evropské unie vnitrostátní soud neuplatní vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení § 151j odst. 1 Občanského zákoníku ve spojení s dalšími ustanoveními právní úpravy dotčené ve věci samé, které věřiteli umožňuje vymáhat plnění z nepřiměřených smluvních podmínek vykonáním zástavního práva na nemovitý majetek spotřebitele bez posouzení smluvních podmínek soudem a tak navzdory existenci sporu obejít ex offio soudní přezkum smluvních podmínek?

- 4) Je třeba článek 4 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách vykládat tak, že smluvní podmínka ve spotřebitelské smlouvě, kterou uzavřel spotřebitel bez zastoupení advokátem a která věřiteli umožňuje vykonat mimosoudně zástavní právo bez soudní kontroly, je obejítím důležité zásady unijního práva ex offio soudní kontroly smluvních podmínek a z tohoto důvodu je nepřiměřená i v situaci, že znění takové smluvní podmínky vychází z vnitrostátního předpisu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

⁽²⁾ Úř. věst. L 149, s. 22

⁽³⁾ Sb. rozh. s. 629.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polsko) dne 25. ledna 2013 — Małgorzata Nierodzik v. Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Věc C-38/13)

(2013/C 141/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Małgorzata Nierodzik

Žalovaný: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Předběžné otázky

„Je třeba vykládat článek 1 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 1999/70/ES“), ustanovení 1 přílohy směrnice 1999/70/ES, ustanovení 4 přílohy směrnice 1999/70/ES a obecnou zásadu práva Společenství týkající se zákazu diskriminace na základě druhu pracovní smlouvy v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která pro pracovní smlouvy na dobu určitou, jejichž sjednaná doba trvání překračuje 6 měsíců, stanoví (z pohledu zaměstnanců, kteří jsou zaměstnáváni na základě pracovních smluv na dobu určitou, méně výhodné) zásady pro určení trvání výpovědních lhůt než jsou zásady, které platí pro určení trvání výpovědních lhůt pracovních smluv na dobu neurčitou, a brání konkrétně ustanovení vnitrostátního práva (článek 33 zákona ze dne 26. června 1974, zákoník práce [...]), které pro pracovní smlouvy na dobu určitou, jejichž doba trvání sjednaná ve smlouvě překračuje 6 měsíců, stanoví pevnou dvoutýdenní výpovědní lhůtu nezávislou na době trvání pracovního poměru zaměstnanců, zatímco výpovědní lhůta pro pracovní smlouvy na dobu neurčitou je závislá na době trvání pracovního poměru zaměstnanců a může činit dva týdny až tři měsíce (čl. 36 odst. 1 zákoníku práce)?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úřadem průmyslového vlastnictví (Česká republika) dne 29.01.2013
— MF 7 a. s. v. MAFRA, a. s.

(Věc C-49/13)

(2013/C 141/16)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Úřad průmyslového vlastnictví

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: MF 7 a. s.

Odpůrce: MAFRA, a. s.

Předběžné otázky

- 1) Je nutno ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. d) směrnice [2008/95/ES]⁽¹⁾ vykládat tak, že pro posouzení existence dobré víry na straně přihlašovatele ochranné známky jsou relevantní pouze okolnosti zjevné přede dnem nebo ke dni podání přihlášky ochranné známky, nebo mohou být jako podpůrné důkazy existence dobré víry přihlašovatele použity také okolnosti, které nastaly po podání přihlášky?
- 2) Je třeba aplikovat rozhodnutí ve spojených případech C-414/99 až C-416/99⁽²⁾ obecně na všechny případy, kdy se posuzuje, zda vlastník ochranné známky udělil souhlas k jednání, jehož následkem může být oslabení či omezení jeho výlučných práv?

- 3) Lze vyvozovat existenci dobré víry na straně přihlašovatele mladší ochranné známky ze situace, kdy s ním vlastník starší ochranné známky uzavřel smlouvy, na jejichž základě svolil k vydávání periodické tiskoviny, jejíž označení bylo podobné s jeho přihlášenou ochrannou známkou, souhlasil s registrací této tiskoviny přihlašovatelem a poskytoval mu podporu při jejím vydávání, avšak předmětné smlouvy výslovně neupravovaly otázku práva k duševnímu vlastnictví?
- 4) Pokud pro posouzení existence dobré víry na straně přihlašovatele ochranné známky mohou být relevantní i okolnosti, které nastaly po podání přihlášky, lze podpůrně vyvozovat existenci dobré víry na straně přihlašovatele ze situace, kdy vlastník starší ochranné známky vědomě strpěl existenci napadené ochranné známky po dobu nejméně deseti let?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění); Úř. věst. L 299, s. 25.

⁽²⁾ Recueil s. I-08691.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Rotterdam (Nizozemsko) dne 31. ledna 2013
— Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV v. Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Věc C-51/13)

(2013/C 141/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Rotterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Žalovaný: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Předběžné otázky

- 1) Brání právo Evropské unie, zvláště pak čl. 31 odst. 3 třetí směrnice o životním pojištění⁽¹⁾, tomu, aby byly společnosti poskytující životní pojištění povinny na základě takových obecných právních institutů či nepsaných norem uznávaných v nizozemském právu, jako jsou přiměřenost a spravedlnost, kterými se řídí vztah před uzavřením smlouvy mezi společností poskytující životní pojištění a potenciálním pojistníkem, nebo obecná či zvláštní povinnost řádné péče, sdělit pojistníkům více informací o poplatcích a přirážkách za riziko spojených s tímto pojištěním, než jaké byly stanoveny v roce 1999 ustanoveními nizozemského práva, jimiž byla provedena třetí směrnice o životním pojištění (zejména čl. 2 odst. 2 písm. q) a r) RIAV [Regeling Informatieverstreking aan verzekeringnemers]1998)?

2) Je pro odpověď na otázku č. 1 významné, jaké dopady má nebo může mít neposkytnutí těchto informací podle nizozemského práva?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) (Úř. věst. L 360 s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Ostravě (Česká republika) dne 30.01.2013 — Strojírny Prostějov, a. s. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-53/13)

(2013/C 141/18)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Ostravě

Účastníci původního řízení

Žalobce: Strojírny Prostějov, a. s.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžná otázka

Brání ustanovení čl. 56 a čl. 57 Smlouvy o fungování Evropské unie aplikaci vnitrostátní právní úpravy, která pro případ, že podnik poskytující pracovníky jinému podniku (poskytovatel) má své sídlo na území jiného členského státu, stanoví využívajícímu podniku povinnost srážet těmto pracovníkům daň z příjmů a odvádět ji do státního rozpočtu, zatímco v případě, kdy poskytovatel má své sídlo na území České republiky, má tuto povinnost poskytovatel?

Žaloba podaná dne 4. února 2013 — Evropská Komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-60/13)

(2013/C 141/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská Komise (zástupci: A. Caeiros, L. Flynn, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že odmítlo poskytnout částku 20 061 462,11 GBO v souvislosti s clem z dovozů čerstvého česneku, na které se vztahovaly nesprávné závazné informace o sazebním zařazení zboží, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, článku 8 rozhodnutí 2000/597/ES ⁽¹⁾ a článků 2, 6, 9, 10 a 11 nařízení (ES) č. 1150/2000 ⁽²⁾;

— uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise ve své žalobě tvrdí, že orgány Spojeného království způsobily ztrátu tradičních vlastních zdrojů tím, že bez nezbytné péče vydaly dokumenty se závaznými informacemi o sazebním zařazení zboží, na základě nichž byly povoleny dovozy čínskému čerstvému česneku nad rámec kvót. Komise má za to, že v případě správního pochybení a následného nestanovení vlastních zdrojů, musí být ve prospěch EU připsána částka odpovídající ztrátě vlastních zdrojů. V důsledku toho měly orgány spojeného království poskytnout Komisi celkovou částku dotyčných cel v odhadované výši 20 061 462,11 GBP, navýšenou o úroky z prodlení podle článku 11 nařízení č. 1150/2000.

⁽¹⁾ 2000/597/ES, Euratom: rozhodnutí Rady ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 253, s. 42; Zvl. vyd. 01/03, s. 200).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 7. února 2013 — Alba Forni v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Věc C-61/13)

(2013/C 141/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Alba Forni

Žalovaný: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Předběžné otázky

- 1) Představuje právní rámec v oblasti školství, který je popsán níže, rovnocenné opatření ve smyslu ustanovení 5 směrnice 1999/70/ES (¹)?
- 2) Kdy je třeba mít za to, že pracovní poměr je výkonem „státní“ služby ve smyslu ustanovení 5 směrnice 1999/70/ES, a zejména ve smyslu výrazu „specifická odvětví nebo kategorie zaměstnanců“, což tedy může odůvodňovat odlišné důsledky oproti důsledkům plynoucím z pracovních poměrů v soukromém sektoru?
- 3) Zahrnuje pojem pracovní podmínky podle ustanovení 4 směrnice 1999/70/ES, při zohlednění vysvětlení obsaženého v čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78/ES (²) a v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/54/ES (³), důsledky nezákonného ukončení pracovního poměru? Je v případě kladné odpovědi na předchozí otázku možné rozdíl mezi důsledky, které vnitrostátní právní předpisy běžně pojí s nezákonným ukončením pracovního poměru, podle toho, zda se jedná o pracovní poměr na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, odůvodnit podle ustanovení 4?
- 4) Je v souladu se zásadou loajální spolupráce zakázáno, aby stát v řízení o předběžné otázce popsal Soudnímu dvoru Evropské unie vnitrostátní právní rámec způsobem, který vědomě neodpovídá skutečnosti, a je soud v případě neexistence jiného výkladu vnitrostátního práva, který by též splňoval povinnosti vyplývající z členství v Evropské unii, povinen vykládat vnitrostátní právní předpisy, pokud je to možné, v souladu s výkladem, který podal daný stát?
- 5) Je uvedení předpokladů, za nichž se pracovní smlouva na dobu určitou může změnit na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, jednou z podmínek vztahujících se na pracovní smlouvu nebo pracovní poměr, které stanoví směrnice 91/533/EHS (⁴), a zejména její čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. e)?
- 6) Je v případě kladné odpovědi na předchozí otázku změna právních předpisů se zpětnou účinností, která nezaručuje zaměstnancům možnost uplatnit svá práva vyplývající ze směrnice nebo dodržení pracovních podmínek stanovených v aktu o přijetí, v rozporu s čl. 8 odst. 1 směrnice 91/533/EHS a cíli stanovenými touto směrnicí, zejména v druhém bodě jejího odůvodnění?
- 7) Je třeba obecné zásady platného práva Společenství, kterými jsou právní jistota, ochrana legitimního očekávání, rovnost procesních zbraní, účinná soudní ochrana, právo na nezávislý soud, a obecněji na spravedlivý proces, zaručené čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (ve znění čl. 1.8 Lisabonské smlouvy a na který odkazuje článek 46 Smlouvy o Evropské unii), ve spojení s článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, a články 46, 47 a čl. 52 odst.

3 Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000, jak byly převzaty Lisabonskou smlouvou, vykládat v tom smyslu, že v rámci působnosti směrnice 1999/70/ES brání tomu, aby italský stát po uplynutí značné doby (3 roky a šest měsíců) přijal právní ustanovení, jako je článek 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 70 ze dne 13. května 2011, přeměněné zákonem č. 106 ze dne 12. července 2011, vložil odst. 4a do článku 10 legislativního nařízení č. 368/01, který může změnit důsledky probíhajícího řízení tak, že je přímo poškozen pracovník ve prospěch zaměstnavatele, kterým je stát, a zaniká možnost svěřené vnitrostátními právními předpisy sankcionovat zneužívající obnovování smluv na dobu určitou?

-
- (¹) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).
 - (²) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).
 - (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřeložené znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).
 - (⁴) Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, s. 32; Zvl. vyd. 05/02, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 7. února 2013 — Immacolata Racca v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Věc C-62/13)

(2013/C 141/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Immacolata Racca

Žalovaný: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Předběžné otázky

- 1) Představuje právní rámec v oblasti školství, který je popsán níže, rovnocenné opatření ve smyslu ustanovení 5 směrnice 1999/70/ES (¹)?

- 2) Kdy je třeba mít za to, že pracovní poměr je výkonem „státní“ služby ve smyslu ustanovení 5 směrnice 1999/70/ES, a zejména ve smyslu výrazu „specifická odvětví nebo kategorie zaměstnanců“, což tedy může odůvodňovat odlišné důsledky oproti důsledkům plynoucím z pracovních poměrů v soukromém sektoru?
- 3) Zahrnuje pojem pracovní podmínky podle ustanovení 4 směrnice 1999/70/ES, při zohlednění vysvětlení obsaženého v čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78/ES ⁽²⁾ a v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/54/ES ⁽³⁾, důsledky nezákonného ukončení pracovního poměru? Je v případě kladné odpovědi na předchozí otázku možné rozdíl mezi důsledky, které vnitrostátní právní předpisy běžně pojí s nezákonným ukončením pracovního poměru, podle toho, zda se jedná o pracovní poměr na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, odůvodnit podle ustanovení 4?
- 4) Je v souladu se zásadou loajální spolupráce zakázáno, aby stát v řízení o předběžné otázce popsal Soudnímu dvoru Evropské unie vnitrostátní právní rámec způsobem, který vědomě neodpovídá skutečnosti, a je soud v případě neexistence jiného výkladu vnitrostátního práva, který by též splňoval povinnosti vyplývající z členství v Evropské unii, povinen vykládat vnitrostátní právní předpisy, pokud je to možné, v souladu s výkladem, který podal daný stát?
- 5) Je uvedení předpokladů, za nichž se pracovní smlouva na dobu určitou může změnit na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, jednou z podmínek vztahujících se na pracovní smlouvu nebo pracovní poměr, které stanoví směrnice 91/533/EHS ⁽⁴⁾, a zejména její čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. e)?
- 6) Je v případě kladné odpovědi na předchozí otázku změna právních předpisů se zpětnou účinností, která nezaručuje zaměstnancům možnost uplatnit svá práva vyplývající ze směrnice nebo dodržení pracovních podmínek stanovených v aktu o přijetí, v rozporu s čl. 8 odst. 1 směrnice 91/533/EHS a cíli stanovenými touto směrnicí, zejména v druhém bodě jejího odůvodnění?
- 7) Je třeba obecné zásady platného práva Společenství, kterými jsou právní jistota, ochrana legitimního očekávání, rovnost procesních zbraní, účinná soudní ochrana, právo na nezávislý soud, a obecněji na spravedlivý proces, zaručené čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (ve znění čl. 1.8 Lisabonské smlouvy a na který odkazuje článek 46 Smlouvy o Evropské unii), ve spojení s článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, a články 46, 47 a čl. 52 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000, jak byly převzaty Lisabonskou smlouvou, vykládat v tom smyslu, že v rámci působnosti směrnice 1999/70/ES brání tomu, aby italský stát po uplynutí značné

doby (3 roky a šest měsíců) přijal právní ustanovení, jako je článek 9 nařízení vlády s mocí zákona č. 70 ze dne 13. května 2011, přeměněné zákonem č. 106 ze dne 12. července 2011, vložil odst. 4a do článku 10 legislativního nařízení č. 368/01, který může změnit důsledky probíhajících řízení tak, že je přímo poškozen pracovník ve prospěch zaměstnavatele, kterým je stát, a zaniká možnost svěřená vnitrostátními právními předpisy sankcionovat zneužívající obnovování smluv na dobu určitou?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřevzaté znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, s. 32; Zvl. vyd. 05/02, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 7. února 2013 — Fortuna Russo v. Comune di Napoli

(Věc C-63/13)

(2013/C 141/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fortuna Russo

Žalovaná: Comune di Napoli

Předběžné otázky

- 1) Kdy je třeba mít za to, že pracovní poměr je výkonem „státní“ služby ve smyslu ustanovení 5 směrnice 1999/70/ES ⁽¹⁾, a zejména ve smyslu výrazu „specifická odvětví nebo kategorie zaměstnanců“, což tedy může odůvodňovat odlišné důsledky oproti důsledkům plynoucím z pracovních poměrů v soukromém sektoru?

- 2) Zahrnuje pojem pracovní podmínky podle ustanovení 4 směrnice 1999/70/ES, při zohlednění vysvětlení obsaženého v čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78/ES ⁽²⁾ a v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/54/ES ⁽³⁾, důsledky nezákonného ukončení pracovního poměru? Je v případě kladné odpovědi na předchozí otázku možné rozdíly mezi důsledky, které vnitrostátní právní předpisy běžně pojí s nezákonným ukončením pracovního poměru, podle toho, zda se jedná o pracovní poměr na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, odůvodnit podle ustanovení 4?
- 3) Je v souladu se zásadou loajální spolupráce zakázáno, aby stát v řízení o předběžné otázce popsal Soudnímu dvoru Evropské unie vnitrostátní právní rámec způsobem, který vědomě neodpovídá skutečnosti, a je soud v případě neexistence jiného výkladu vnitrostátního práva, který by též splňoval povinnosti vyplývající z členství v Evropské unii, povinen vykládat vnitrostátní právní předpisy, pokud je to možné, v souladu s výkladem, který podal daný stát?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřevzaté znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 11. února 2013 — Gmina Wrocław v. Ministrowi Finansów

(Věc C-72/13)

(2013/C 141/23)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Gmina Wrocław

Žalovaný a odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Minister Finansów

Předběžná otázka

Brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ výběru DPH z obrátů obce, které spočívají v prodeji majetku včetně nemovitého majetku, k jehož nabytí došlo na základě

zákona nebo bezúplatně, zejména formou nabytí z důvodu úmrtí nebo darování, nebo vložením tohoto majetku jako nepeněžitěho vkladu do obchodních společností?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. února 2013 — Staatssecretaris van Financiën, další účastník: X

(Věc C-87/13)

(2013/C 141/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel kasační stížnosti: Staatssecretaris van Financiën

Další účastník: X

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo, zejména ustanovení o svobodě usazování a o volném pohybu kapitálu, tomu, aby belgický daňový rezident, který podléhá na základě své žádosti zdanění v Nizozemsku jako daňový rezident a který vynaložil náklady na zámek, jež užívá pro účely vlastního bydlení, který se nachází v Belgii a zde byl prohlášen za zákonem chráněnou památku a obraz vesnice, nemohl náklady odečíst při zdanění příjmu v Nizozemsku, protože zámek není v Nizozemsku registrován jako chráněná památka?
- 2) Do jaké míry je přitom významné, zda dotčený může odečíst náklady ve svém státu bydliště (Belgii) volbou progresivního zdanění svých příjmů od daně z příjmu z jeho současných nebo budoucích příjmů z hmotného majetku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 28. února 2013 — Guy Kleynen v. Conseil des ministres

(Věc C-99/13)

(2013/C 141/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Guy Kleyen

Žalovaný: Conseil des ministres

Předběžná otázka

Je třeba články 56 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie a články 36 a 41 Dohody o Evropském hospodářském prostoru vykládat v tom smyslu, že členskému státu neumožňují zavést a ponechat v platnosti režim, který stanoví vyšší zdanění úroků placených bankami-nerezidenty, neboť osvobození od daně nebo nižší sazbu daně uplatňuje pouze na úroky placené belgickými bankami?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Tivoli (Itálie) dne 4. března 2013 — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale v. Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

(Věc C-106/13)

(2013/C 141/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Tivoli

Účastníci původního řízení

Žalobci: Francesco Fierro, Fabiana Marmorale

Žalovaní: Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

Předběžná otázka

Jsou vnitrostátní právní předpisy Italské republiky — zejména článek 33 zákona č. 1150/42, který umožňuje obcím právně upravit stavební či urbanistické transformace na jejich území podle obecných zásad obsažených ve výše uvedeném zákoně, v článku 1 zákona č. 10/77, v různých zákonech přijatých jednotlivými regiony, ve spojení s článkem 2 nařízení prezidenta republiky č. 380 ze dne 6. června 2001, kterým se konsolidují právní a správní předpisy v oblasti stavebnictví, a s místními předpisy nižší právní síly (všeobecné územní plány a prováděcí předpisy), jakož i článek 46 téhož nařízení prezidenta republiky č. 380 z roku 2001, který stanoví neplatnost aktů týkajících se prodeje v případě změn nemovitosti bez předepsaných povolení — v rozporu s článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv, ve spojení s článkem 6 [SEU], jakož i článkem 17 a čl. 52 odst. 3 [Listiny základních práv Evropské unie] z hlediska nepřiměřeného zasahování do práva vlastnit majetek, byť upraveného zákonem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 6. března 2013 — Société Mac GmbH v. Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Věc C-108/13)

(2013/C 141/27)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Mac GmbH

Žalovaný: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Předběžná otázka

Brání články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje vydání povolení k uvedení přípravku na ochranu rostlin na trh v rámci paralelního dovozu zejména tím, že pro dotýčný přípravek již bylo vydáno ve státě vývozu povolení k uvedení na trh v souladu se směrnicí 91/414/EHS⁽¹⁾, a jež proto neumožňuje vydat povolení k uvedení na trh v rámci paralelního dovozu pro přípravek, pro který již bylo ve státě vývozu vydáno povolení k uvedení na trh v rámci paralelního dovozu a který je totožný s přípravkem povoleným ve státě dovozu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Firenze (Itálie) dne 15. března 2013 — Paola C v. Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-122/13)

(2013/C 141/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Firenze

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Paola C

Žalovaný: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Předběžná otázka

Musí být článek 12 směrnice 2004/80/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že dovoluje členským státům, aby stanovily odškodnění pro oběti některých kategorií úmyslných násilných trestných činů, nebo naopak členským státům ukládá, aby k provedení uvedené směrnice zavedly systém odškodňování pro oběti všech úmyslných násilných trestných činů?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, s. 2) (Úř. věst. L 261, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 18. března 2013 — Raytek GmbH, Fluke Europe BV v. Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-134/13)

(2013/C 141/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Žalovaný: Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs

Předběžná otázka

„Je nařízení Komise (EU) č. 314/2011 ze dne 30. března 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury⁽¹⁾ platné v rozsahu, v němž zařazuje infračervené termovizní kamery do kódu KN 9025 19 20?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 86, s. 57.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. března 2013 společností Reber Holding GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 17. ledna 2013 ve věci T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Reber Holding GmbH & Co. KG (zástupci: O. Spuhler, M. Geitz, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Wedl & Hofmann GmbH

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- 1) Zrušit rozsudek ze dne 17. ledna 2013 ve věci T-355/09 a rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 9. července 2009 ve věci R 623/2008-4;
- 2) podpůrně zrušit rozsudek uvedený v bodu I a vrátit věc Tribunálu;
- 3) uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál vykládá pojem „skutečného užívání“ uvedený v první větě čl. 42 odst. 2 ve spojení s čl. 42 odst. 3 nařízení o ochranné známce Společenství v tom smyslu, že závisí na úrovni obratu a na počtu prodejních míst. To je nesprávné už z důvodu, že podle relevantní judikatury Soudního dvora není v žádném případě nutné, aby bylo dosaženo určité úrovně obratu proto, aby užívání bylo skutečné.

I kdyby Tribunál určil, že v projednávané věci nebyla ochranná známka „Waltzertraum“, která je předmětem námitky, skutečně užívána pro čokoládové výrobky, neměl bez dalšího ukončit svůj přezkum.

Tribunál měl v další fázi přezkumu, s přihlédnutím k zásadám uvedeným v rozsudku Soudního dvora z 19. června 2012 ve věci C-307/10 (dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), vycházet z ručně vyráběných pralinek. V takovém případě by musel přezkoumat, zda předložené důkazy o užívání postačují k prokázání skutečného užívání ochranné známky „Waltzertraum“, která je předmětem námitky, pro ručně vyráběné pralinky. Jednoznačně tomu tak je. Tribunál však v tomto přezkumu nepokračoval.

Napadené rozhodnutí krom toho představuje porušení obecné zásady rovného zacházení. Rozdílné zacházení spočívá především v tom, že Tribunál i v případě ochranné známky, která je předmětem námitky, obecně vycházel z čokoládových výrobků naproti tomu, že se tato ochranná známka používá v souvislosti s ručně vyráběnými pralinkami. Na základě odkazu na čokoládové výrobky by se v případě účastnice řízení podávající kasační

opravný prostředek nutně uplatnila stejná míra pro posouzení skutečného užívání, jako v případě mezinárodního koncernu. To je však v rozporu se zásadou rovného zacházení.

Z tohoto důvodu je nutné kasačnímu opravnému prostředku vyhovět v plném rozsahu.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 20. února 2013 — Kappa Filter Systems v. OHIM (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)

(Věc T-422/12) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Neexistence nepředvídatelných okolností — Zjevná nepřipustnost“)

(2013/C 141/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kappa Filter Systems GmbH (Steyr Gleink, Rakousko)
(zástupce: C. Hadeyer, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 10. července 2012 (věc R 817/2012-4) týkajícímu se zápisu slovní ochranné známky THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 17.11.2012.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — Pilkington Group v. Komise

(Věc T-462/12 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Zveřejnění rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s údaji, na které se údajně vztahuje obchodní tajemství — Návrh na předběžné opatření — Naléhavost — Fumus boni juris — Vyvážení zájmů“)

(2013/C 141/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pilkington Group Ltd (St Helens, Merseyside, Spojené království) (zástupci: J. Scott, S. Wisking a K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, P. Van Nuffel a G. Meeßen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad výkonu rozhodnutí Komise C(2012) 5718 final ze dne 6. srpna 2012, kterým sa zamítá žádost o důvěrné zacházení podaná společností Pilkington Group Ltd na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EÚ z 13. října 2011 o funkci a pravomocích úředníka pro slyšení v některých řízeních ve věci hospodářské soutěže (Věc COMP/39.125 — Autosklo), a návrh na nařízení předběžných opatření, aby se nadále důvěrně zacházelo s některými údaji o žalobkyni, pokud jde o rozhodnutí Komise C(2008) 6815 final ze dne 12. listopadu 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody EHP (Věc COMP/39.125 — Autosklo).

Výrok

- 1) Návrhy společností HUK Coburg, LVM, VHV a Württembergische Gemeinde Versicherung na vstup do řízení jako vedlejších účastnic se zamítají.
- 2) Výkon rozhodnutí Komise C(2012) 5718 final ze dne 6. srpna 2012, kterým se zamítá žádost o důvěrné zacházení podaná společností Pilkington Group Ltd na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EÚ z 13. října 2011 o funkci a pravomocích úředníka pro slyšení v některých řízeních ve věci hospodářské soutěže (Věc COMP/39.125 — Autosklo) se odkládá, pokud jde o dvě kategorie informací uvedených v bodě 6 rozhodnutí C(2012) 5718 final, týkajících se jednak jmen zákazníků a jmen a popisu výrobků, jakož i ostatních informací umožňujících identifikaci některých zákazníků a dále o počtu dílů dodávaných společností Pilkington Group, podílu daného automobilového výrobce, výpočtu ceny, cenových změn atd.
- 3) Evropské komisi se nařizuje, aby se zdržela zveřejnění podrobnější verze rozhodnutí C(2008) 6815 final ze dne 12. listopadu 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody EHP (Věc COMP/39.125 — Autosklo), pokud jde o dvě kategorie informací uvedených v bodě 2 výše, než je verze zveřejněná v únoru 2010 na jejích internetových stránkách.
- 4) Návrh na nařízení předběžného opatření se ve zbývajících částech zamítá.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — North Drilling v. Rada**(Věc T-552/12 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na předběžné opatření — Nedostatek naléhavosti — Vyvážení zájmů“)

(2013/C 141/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: North Drilling Co. (Teherán, Írán) (zástupci: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea a J. Iriarte Ángel, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a A. De Elera, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad výkonu rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 292, s. 58), v rozsahu, v němž je jméno žalobkyně zapsáno v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), a dále na odklad výkonu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 945/2012 ze dne 15. října 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 282, s. 16), v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyně.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — Communicaid Group v. Komise**(Věc T-4/13 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Služby jazykového vzdělávání — Odmítnutí nabídky uchazeče — Návrh na odklad provádění a na nařízení předběžných opatření — Ztráta příležitosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy — Neexistence naléhavosti“)

(2013/C 141/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Communicaid Group Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: C. Brennan, solicitor, F. Randolph, QC a M. Gray, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Delaude a S. Lejeune, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Wytinckem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na straně jedné na odklad provádění rozhodnutí Komise, kterými byly odmítnuty nabídky předložené žalobkyní na několik částí v rámci veřejné zakázky na rámcové smlouvy na poskytování jazykového vzdělávání pro pracovníky institucí, orgánů a agentur Evropské unie se sídlem v Bruselu (Belgie) a na straně druhé na vydání zákazu Komisi uzavřít s vybraným uchazečem smlouvy na dotčené části

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 20. února 2013 — CMT v. OHIM — Camomilla (Camomilla)**(Věc T-98/13)**

(2013/C 141/35)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapol, Itálie) (zástupci: G. Floridia a R. Floridia, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Camomilla SpA (Bucinasco, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ve věci R 1615/2011-1 ze dne 29. listopadu 2012 v důsledku zjištění, že jsou splněny podmínky týkající se absolutního důvodu neplatnosti podle čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, který je založen na tom, že přihlašovatel v době podání přihlášky nebyl v dobré víře, jakož i relativního důvodu neplatnosti podle čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení;

- podpůrně a pouze v případě, že Tribunál posoudí jako nepřipustné dokumenty předložené v rámci odvolání k odvolacímu senátu a bude je považovat za podstatné pro účely vyhovění žalobě, zrušil napadené rozhodnutí z důvodu nedodržení zásady kontradiktornosti a porušení práva na obhajobu, a vrátil věc zrušovacímu oddělení k novému rozhodnutí ve věci samé;
- v každém případě vyzval Úřad, aby přijal nezbytná opatření za účelem dosažení souladu s rozsudkem Tribunálu;
- uložil OHIM náhradu nákladů tohoto řízení a majitelce ochranné známky Společenství náhradu nákladů řízení před zrušovací oddělením a odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Camomilla“ pro výrobky tříd 16, 18 a 24 — ochranná známka Společenství č. 269 241

Majitelka ochranné známky Společenství: Camomilla SpA

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Národní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „CAMOMILLA“ pro výrobky třídy 25

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 20. února 2013 — CMT v. OHIM — Camomilla (Camomilla)

(Věc T-99/13)

(2013/C 141/36)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapol, Itálie) (zástupci: G. Floridia a R. Floridia, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Camomilla SpA (Buccinasco, Itálie)

Návrhová žádání

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 29. listopadu 2012 ve věci R 1617/2011-1 v rozsahu, v němž považuje za splněné podmínky týkající se důvodu absolutní neplatnosti založeného na neexistenci dobré víry majitele ochranné známky Společenství v době podání, jak je upraveno v čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009, jakož i podmínky týkající se důvodu relativní neplatnosti podle ustanovení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009,
- podpůrně a za předpokladu, že by Tribunál musel považovat za nepřipustné dokumenty předložené v rámci odvolání podaného k odvolacímu senátu a považovat je za podstatné pro vyhovění odvolání, zrušil napadené rozhodnutí pro nedodržení zásady kontradiktornosti a práva na obhajobu a vrátil věc zrušovacímu oddělení k novému rozhodnutí ve věci samé,
- v každém případě vyzval OHIM, aby přijal nezbytná opatření s cílem dosažení souladu s rozsudkem Tribunálu;
- uložil OHIM, aby uhradil náklady tohoto řízení a majiteli ochranné známky Společenství, aby uhradil náklady řízení před zrušovací oddělením a odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „CAMOMILLA“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 14, 16, 21, 24, a 28 — ochranná známka Společenství č. 3 185 196

Majitelka ochranné známky Společenství: Camomilla SpA

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: italská obrazová ochranná známka se slovním prvkem „CAMOMILLA“ pro výrobky zařazené do třídy 25

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009

Žaloba podaná dne 20. února 2013 — CMT v. OHIM — Camomilla (CAMOMILLA)

(Věc T-100/13)

(2013/C 141/37)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapol, Itálie) (zástupci: G. Floridia a R. Floridia, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Camomilla SpA (Bucinasco, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 29. listopadu 2012 ve věci R 1616/2011-1 v rozsahu, v němž považuje za splněné podmínky týkající se důvodu absolutní neplatnosti založeného na neexistenci dobré víry majitele ochranné známky Společensví v době podání, jak je upraveno v čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jakož i podmínky týkající se důvodu relativní neplatnosti podle ustanovení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009,
- podpůrně a za předpokladu, že by Tribunál musel považovat za nepřipustné dokumenty předložené v rámci odvolání podaného k odvolacímu senátu a považovat je za podstatné pro vyhovění odvolání, zrušil napadené rozhodnutí pro nedodržení zásady kontradiktornosti a práva na obhajobu a vrátil věc zrušovacímu oddělení k novému rozhodnutí ve věci samé,
- v každém případě vyzval OHIM, aby přijal nezbytná opatření s cílem dosažení souladu s rozsudkem Tribunálu;
- uložil OHIM, aby uhradil náklady tohoto řízení a majiteli ochranné známky Společensví, aby uhradil náklady řízení před zrušovacím oddělením a odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společensví, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „CAMOMILLA“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30 a 33 — ochranná známka Společensví č. 7 077 555

Majitelka ochranné známky Společensví: Camomilla SpA

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společensví: žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: národní obrazová ochranná známka se slovním prvkem „CAMOMILLA“ pro výrobky zařazené do třídy 25

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 20. února 2013 — Synergy Hellas v. Komise

(Věc T-106/13)

(2013/C 141/38)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Athény, Řecko) (zástupci: M. Angelopoulos a K. Damis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že vyloučení společnosti z účasti na programu ARTreat Evropskou komisí představuje porušení jejích smluvních povinností s ohledem na zásadu proporcionality a zásadu legitimního očekávání, a uložil Komisi povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 343 828,88 eur, pokud jde o platby, které byla Evropská komise povinna zaplatit v rámci projektu nazvaného ARTreat, spolu s úroky ode dne podání této žaloby,

— uložil Evropské komisi povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 89 933,16 eur jako náhradu majetkové újmy a újmy na její profesionální pověsti, které žalobkyně utrpěla z důvodu zneužití pravomoci a porušení profesního tajemství, spolu s vyrovnávacími úroky ode dne 14. června 2012 do dne vydání rozsudku v této věci a spolu s úroky z prodlení ode dne vydání rozsudku v tomto sporu do úplného zaplacení a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou podává žalobkyně dvě žaloby.

Zprvče žalobu na určení odpovědnosti Komise ve smyslu článku 272 SFEU na základě smlouvy č. FP7 224297, jejímž předmětem je provedení projektu nazvaného „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)“. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že přestože řádně splnila své smluvní závazky v plném rozsahu, Komise, aniž by na to měla právo a v rozporu s výše uvedenou smlouvou, jakož i zásadami legitimního očekávání a proporcionality, pozastavila platbu v její prospěch.

Zadruhé žalobu na určení mimosmluvní odpovědnosti Komise ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU. Žalobkyně zejména tvrdí, že svým protiprávním jednáním Komise způsobila újmu na její profesionální pověsti.

Žaloba podaná dne 20. února 2013 — Whirlpool Europe v. Komise

(Věc T-118/13)

(2013/C 141/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Whirlpool Europe BV (Breda, Nizozemsko) (zástupci: F. Wijckmans a H. Burez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Zrušil rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2012 o státní podpoře, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti FagorBrandt [SA.23839 č. C 44/2007]

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že uvedené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a Pokyny Společenství pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích. Žalobkyně tvrdí, že vydané rozhodnutí je z právního hlediska protiprávní, jelikož nesplňuje jednu nebo několik (kumulativních) podmínek výše uvedených pokynů, nebo, v každém případě, Komise nezajistila požadovaný právní standart, aby každá z těchto podmínek byla splněna. Argumenty předložené na podporu toho žalobního důvodu se týkají nesplnění i) povinnosti posoudit v době přijetí rozhodnutí jednu nebo několik podmínek výše uvedených pokynů; ii) zásady „jednou a dost“; iii) podmínky, že podpora na restrukturalizaci nemůže sloužit k umělému udržování podniků při životě; iv) podmínek týkajících se posouzení předchozí protiprávní podpory; v) podmínky, že příjemce podpory musí být podnik v obtížích; vi) podmínky, že příjemce podpory nesmí být nově vzniklý podnik; vii) podmínky, že plán restrukturalizace musí umožnit obnovení dlouhodobé životaschopnosti příjemce podpory; viii) podmínky, že vyrovnávací opatření musí být přiměřená narušení hospodářské soutěže vyvolanému dotčenou podporou; a ix) podmínky, že podpora musí být omezena na minimum a že obchodní skupina musí poskytnout skutečný příspěvek.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že uvedené rozhodnutí porušuje povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU, a to v několika bodech. Žalobkyně zejména tvrdí, že uvedené rozhodnutí není řádně odůvodněno, pokud jde o i) podmínku, že vyrovnávací opatření musí být přiměřená narušení hospodářské soutěže vyvolanému dotčenou podporou, a ii) povinnost vrátit předchozí protiprávní podporu.

Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Alpiq RomIndustries a Alpig RomEnergie v. Komise

(Věc T-129/13)

(2013/C 141/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alpiq RomIndustries Srl (Bukurešť, Rumunsko); a Alpig RomEnergie Srl (Bukurešť) (zástupci: H. Wollmann a F. Urlesberger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil podle článku 264 SFEU rozhodnutí Evropské komise K(2012) 2542 final ze dne 25. dubna 2012 (SA.33451, 2012/C, ex 2012/NN) v části, ve které se týká žalobkyň;
- uložil Komisi podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podstatou tvrzení, které žalobkyně uvádí na podporu žaloby, je nepřislusnost Komise. Žalobkyně mají za to, že údajné podpory nespádají do časové působnosti článků 107 a 108 SFEU. Podle přílohy V Aktu o přistoupení Rumunska je Komise příslušná pro přezkum opatření podpory, která byla přijata přede dnem přistoupení Rumunska, pouze tehdy, pokud se tato opatření mají po dni přistoupení nadále uplatňovat. Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné namítají, že závazky společnosti Hidro-electrica vůči údajným příjemcům byly stanoveny ve smlouvách o dodávkách elektrické energie uzavřených již před přistoupením natolik jednoznačně, že dodatečné rozšíření povinnosti společnosti Hidro-electrica plnit, které by mohlo vést k dodatečnému zvýhodnění, bylo nutno vyloučit.

Žaloba podaná dne 1. března 2013 — Lardini v. OHIM (zobrazení květu)

(Věc T-131/13)

(2013/C 141/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lardini Srl (Filottrano, Itálie) (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ve věci R 2578/2011-1 ze dne 13. prosince 2012 a
- uložil OHIM náhradu všech nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v rámci řízení o odvolání R 2578/2011-1.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Poziční ochranná známka, která sestává z květu, pro výrobky třídy 25

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 2. března 2013 — Evonik Oil Additives v. OHIM — BRB International (VISCOTECH)

(Věc T-138/13)

(2013/C 141/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Německo) (zástupce: advokát J. Albrecht)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: BRB International BV (Ittervoort, Nizozemsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 19. prosince 2012 ve věci R 907/2012-5;

- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: BRB International BV

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „VISCOTECH“ pro výrobky zařazené do tříd 1 a 4

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní ochranná známka a mezinárodní ochranná známka „VISCOPLEX“ pro výrobky zařazené do tříd 1 a 4

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání a zamítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 15. března 2013 — Zanjani v. Rada**(Věc T-155/13)**

(2013/C 141/43)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Babak Zanjani (Dubaj, Spojené arabské emiráty)
(zástupci: L. Defalque a C. Malherbe, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil bod I.I.1 (pod nadpisem „Osoba“) přílohy rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71),
- zrušil bod I.I.1 (pod nadpisem „Osoba“) přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55),
- určil, že rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, nejsou použitelná v rozsahu, v němž se čl. 19 odst. 1 písm. b) a c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39) použije na žalobce, a že se v něm stanovená omezující opatření na žalobce nevztahují, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že Rada přijala sporná omezující opatření upravená v čl. 19 odst. 1 písm. b) a c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP bez jakéhokoli právního základu.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění. Odůvodnění napadeného rozhodnutí a napadeného nařízení je neurčité a obecné a neuvádí specifické a konkrétní důvody, proč měla Rada v rámci své široké posuzovací pravomoci za to, že se na žalobce mají vztahovat sporná omezující opatření.

3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila žalobcovo právo na obhajobu, na spravedlivý proces a na účinnou soudní ochranu. Žalobce nebyl informován o důkazech použitých v jeho neprospěch, jež by odůvodňovaly přijetí opatření, které se ho nepříznivě dotýká, ani mu takové důkazy nebyly poskytnuty. Rada dále žalobci neposkytla přístup do spisu ani mu neposkytla požadované dokumenty (včetně přesných a individualizovaných informací odůvodňujících sporná omezující opatření) a rovněž mu nesdělila případné důkazy v jeho neprospěch. Rada žalobci upřela slyšení, o které výslovně žádal. Shora uvedená porušení žalobcova práva na obhajobu — jmenovitě neinformování žalobce o důkazech použitých v jeho neprospěch — vedlo k porušení jeho práva na účinnou soudní ochranu.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Rada při přijímání omezujících opatřeních vůči žalobci dopustila zjevně nesprávného posouzení. Důvody, které Rada vůči žalobci uplatnila, nejsou řádným odůvodněním. Rada navíc nepředložila důkazy ani informace na podporu důvodů, jež uplatnila k odůvodnění sporných omezujících opatření, která jsou založena na pouhých tvrzeních.

5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že sporná omezující opatření jsou protiprávní v důsledku nedostatků v posouzení Rady před jejich přijetím. Rada neprovedla skutečné posouzení okolností případu, nýbrž se jen řídila doporučeními Rady bezpečnosti Organizace spojených národů a převzala návrhy členských států.

Žaloba podaná dne 14. března 2013 — First Islamic Investment Bank v. Rada**(Věc T-161/13)**

(2013/C 141/44)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malajsie)
(zástupci: B. Mettetal a C. Wucher-North, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil bod I.I.10 přílohy rozhodnutí 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71), a to v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,

- zrušil bod I.I.10 přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55), a to v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,
- nařídil žalované, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalobkyně nenapomáhá označeným subjektům v porušování předpisů Evropské unie týkajících se Íránu a neposkytuje finanční podporu íránské vládě. Žalobkyně není ani využívána ke zprostředkovávání plateb spojených s íránskou ropou. V případě žalobkyně proto nejsou splněna hmotněprávní kritéria k tomu, aby byla uvedena v napadených přílohách rozhodnutí 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012 a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, nebo se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když shledala, že jsou uvedena kritéria splněna. Rada rovněž neuplatnila správný test.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila procesní požadavky týkající se podání řádného odůvodnění v přílohách rozhodnutí 2012/829/SZBP a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 a dodržování práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že zařazení žalobkyně do uvedených příloh je v rozporu se zásadou proporcionality.

Žaloba podaná dne 21. března 2013 — Novomatic v. OHIM — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Věc T-172/13)

(2013/C 141/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Rakousko)
(zástupce: W. Mosing, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth-Stadeln, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. ledna 2013 ve věci 157/2012-4 a námitku pro nedostatek podobnosti výrobků či označení v celém rozsahu zamítl a přihlášku ochranné známky Společenství AFRICAN SIMBA, přihláška ochranné známky Společenství č. 7534175, připustil v souladu s přihláškou k zápisu;
- uložil OHIM a — v případě písemného vyjádření — další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení a náhradu nákladů, které žalobkyně vynaložila v řízení před OHIM a v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „AFRICAN SIMBA“ pro výrobky a služby zařazené do třídy 9, 28 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 7534175

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Simba Toys GmbH & Co. KG

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Simba“, jakož i mezinárodní zápis slovní ochranné známky „SIMBA“ pro výrobky zařazené do třídy 28

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 42 odst. 2 ve spojení s odst. 3 nařízení č. 207/2009 ve spojení s pravidlem 22 odst. 2 nařízení č. 2868/95 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 20. března 2013 — Selo Medical v. OHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Věc T-173/13)

(2013/C 141/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Selo Medical GmbH (Unternberg, Rakousko)
(zástupce: T. Schneider, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: biosyn Arzneimittel GmbH (Fellbach, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 21. ledna 2013 ve věci R 2601/2011-4 a zamítl námitky podané proti přihlášce ochranné známky Společensství;

— uložil OHIH respektive uvedené vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společensství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společensství: slovní ochranná známka „SELOGYN“ pro výrobky zařazené do třídy 5 — přihláška ochranné známky Společensství č. 9 049 016

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: biosyn Arzneimittel GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní slovní ochranná známka „SELESYN“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 29 a 44

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2013 — Freistaat Sachsen v. Komise

(Věc T-215/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/47)

Jednací jazyk: němčina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2013 — Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Dresden v. Komise

(Věc T-217/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/48)

Jednací jazyk: němčina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. března 2013 — Lafarge v. Komise

(Věc T-49/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/49)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda sedmého rozšířeného senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 14.4.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. března 2013 — Advance Magazine Publishers v. OHIM — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)

(Věc T-194/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/50)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 14.7.2012.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS